

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om priser m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3854).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 70 stemmer mod 9; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 236 af 27. maj 1950 om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser, således som denne er ændret ved lov nr. 121 af 31. marts 1952.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3855).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Oluf Pedersen: Det foreliggende lovforslag går ud på forlængelse for 1 måned af en lov, som også gik ud på forlængelse for 1 måned. Det ser ud til, at vi nu skal til at lovgive for 1 måned ad gangen. Det er jo ikke sådan, at man har bestilt noget i det udvalg, der behandler det oprindelige lovforslag. Jeg ved ikke, hvad meningen er. Jeg synes, man skulle arbejde med et lovforslag, når det kommer til behandling her i rigsdagen, i stedet for at foretage disse forlængelser gang efter gang. Vi er fra vor side imod loven, og jeg vil anbefale at stemme imod lovforslaget.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Det er altid kedeligt, når det ærede medlem møder morgensur. Der er her tale om et lovforslag, som ikke er færdigbehandlet i udvalget, og det drejer sig her om en forlængelse indtil 1. juni, for at der kan blive tid til fortsat behandling.

Det er forresten sket adskillige gange før. Hvorfor tingets tid skal spildes med bemærkninger herom, er mig ubegribeligt.

Oluf Pedersen: Den lov, som nu skal forlænges, er jo udløbet for 1 måned siden, og så fik man 1 måneds forlængelse. Man vidste jo, at loven udløb. Hvorfor har man ikke gjort noget ved sagen i ordentlig tid? Hvad nytter det, man forlænger for 1 måned, når man ikke bestiller noget alligevel?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 78 stemmer mod 10.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidigt løntillæg m. v. til statens tjenestemænd m. fl.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3766; fremsættelsen findes i tidenden sp. 5825).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: På en vis måde forekommer det forlig, som den højtærede finansminister har afsluttet med tjenestemandsoorganisationerne, og som her foreslås op-højet til lov, noget forbavsende. Da det ærede medlem hr. H. C. Hansen i sin tid var finansminister og for 2 år siden havde afsluttet et forlig med tjenestemandene, der også betød visse forbedringer af deres kår, blev det vel accepteret af venstre, men ikke uden at det ved en udtalelse i betænkningen søgtes fastslået, at en stadig forøgelse af købekraften ved udpumpning af offentlige midler ikke var egnet til at standse en udvikling, som partiet anså for uheldig. Partiet er formodentlig nu kommet til en anden erkendelse. Man må også erindre, at den højtærede statsminister for et par måneder siden nærmest tryglede arbejdsgiverne om endelig ikke at imødekomme arbejdernes krav og udmaalede, hvilke farlige følger en sådan imødekommenhed ville få for landets økonomi som helhed. Men som sagt, det er 2 måneder siden, og jeg skal ikke gå i rette med ministeren i anledning af, at han nu har omvendt sig; den, der omvender sig, har som bekendt ikke tilgivelse behov.